

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

สิ่งเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีช่วยในการเจริญพันธุ์นั้น ได้มีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันมีมนุษย์สามารถมีบุตรได้โดยไม่จำเป็นต้องมีการปฏิสนธิในร่างกายหรือมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงด้วยซ้ำไป ด้วยความช่วยเหลือจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนั้นเอง

ไม่ว่าเทคโนโลยีนี้จะมีประโยชน์เพียงใด แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีส่วนที่เป็นโทษอยู่ เช่นกัน โดยเฉพาะหากเราใช้ไม่ถูกวิธี หรือ ไม่มีความรู้อย่างแท้จริงในเรื่องนั้นๆ

การตั้งครรภ์แทนที่เป็นหนึ่งในวิวัฒนาการของการใช้เทคโนโลยีช่วยในการเจริญพันธุ์นั้น แท้ที่จริงแล้วได้เกิดขึ้นในประเทศไทยมานานแล้ว เพียงแต่ยังมีตัวบทกว้างมากที่จะใช้ในการควบคุมเรื่องนี้อย่างแท้จริงแค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นจึงส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้จาก การตั้งครรภ์แทนแต่ละครั้งอยู่ได้บ่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นความไม่ชัดเจนในสถานะทางกฎหมายของ ทารกที่จะเกิดมาจากการรับตั้งครรภ์แทน หรือ ปัญหาที่หลงผู้รับตั้งครรภ์แทนเปลี่ยนใจ และ ต้องการที่จะเก็บทารกไว้เอง และปัญหาอื่นๆ อีกมากmany

ถ้ามองในแง่ดีนั้น การตั้งครรภ์แทนช่วยให้คู่สมรสคลายๆ กันที่ไม่สามารถมีบุตรได้ โดยวิธีทางธรรมชาติสามารถมีบุตรได้สมปราดتنا แต่ถึงกระนั้นเรื่องเกี่ยวกับการตั้งครรภ์แทนนั้น เป็นประเด็นให้มีการถกเถียงกันอยู่เรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นในประเทศไทยท่องญาติให้มีการตั้งครรภ์แทน อย่างถูกกฎหมาย หรือในประเทศที่ยังไม่มีกฎหมายที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็น ประเด็นทางด้านศีลธรรม การขัดแย้งต่อกฎหมายของธรรมชาติ การใช้ประโยชน์จากร่างกายมนุษย์ ผู้หญิง หรือแม้กระทั่งการซื้อขายเด็ก

สำหรับประเทศไทยนั้น ไม่มีบทกฎหมายใดที่บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าการรับตั้งครรภ์แทนเป็นความผิดทางอาญา แม้ว่าการรับตั้งครรภ์แทนนั้นจะมีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับ

หนูนิ่งที่รับตั้งครรภ์แทนกีตานนทบัญญัติที่ใกล้เคียงที่สุดที่อาจนำมาวิเคราะห์ได้ก็คือ บทบัญญัติตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา 312 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดเพื่อจะเจอกันลงเป็นทาง หรือให้มีฐานะคล้ายทาง นำเข้าในหรือส่งออกไปป้องก้าชื่อจากมาจารที่ได้ ซื้อ ขาย จำหน่าย รับหรือห่วงเห็นี่ยวยื่นบุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท”

บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ห้ามมิให้มีการกระทำได้ฯ ไม่ว่าจะเป็นการนำเข้า ส่งออก พา ซื้อ ขาย จำหน่าย รับหรือห่วงเห็นี่ยวยื่นบุคคล เพื่อประโยชน์ในการนำเอาบุคคลดังกล่าวมาลงเป็นทางหรือให้มีฐานะคล้ายทาง แม้กฎหมายจะใช้คำว่าซื้อขายหรือจำหน่ายชื่นบุคคล แต่ในความเป็นจริงแล้วบุคคลมิใช่ทรัพย์สินไม่อาจซื้อขายได้ ความหมายของคำว่า “ซื้อขายบุคคล” จึงเป็นความหมายที่มุ่งถึงการส่งมอบบุคคลชื่นอยู่ในอำนาจได้ฯ ของบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอีกคนหนึ่ง มากกว่าที่จะมุ่งหมายถึงการซื้อขายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ปัญหาว่าหนูนิ่งที่รับตั้งครรภ์แทนมีลักษณะเป็นทางหรือคล้ายทางหรือไม่นั้น ไม่ปรากฏว่ามีคำพิพากษาศาลฎีกาของไทยในเรื่องนี้ ความเห็นของนักวิชาการด้านกฎหมายก็ไม่มีแต่เมื่อพิจารณาถึงลักษณะทั่วไปของการรับตั้งครรภ์แทนกับการนำคนมาลงเป็นทางแล้วคงไม่เหมือนกันเสียที่เดียว การรับตั้งครรภ์แทนมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนว่าหนูนิ่งที่รับตั้งครรภ์แทนตกลงที่จะรับตั้งครรภ์และส่งมอบเด็กที่เกิดจากการตั้งครรภ์นั้นให้แก้อีกฝ่ายหนึ่ง

ส่วนการนำคนมาลงเป็นทางสมมิความมุ่งหมายที่จะนำบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาใช้ประโยชน์ด้านแรงงานโดยไม่คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพในทางกฎหมายของบุคคลนั้น โดยทั่วไปแล้ว จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าการให้บุคคลอื่นรับตั้งครรภ์แทนนั้นเป็นการนำคนมาลงเป็นทางแต่ทั้งนี้ มิได้หมายความว่าการนำบุคคลซึ่งมารับตั้งครรภ์แทนจะไม่ถือว่าเป็นการนำคนมาลงเป็นทางหรือมีลักษณะคล้ายทางเสมอไป

แต่การรับตั้งครรภ์แทนที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้ความสามารถในการสืบพันธุ์ของหนูนิ่งเพื่อการตั้งครรภ์ และมีข้อตกลงจำ กัดสิทธิเสรีภาพของหนูนิ่งนั้นโดยไม่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพพื้นฐานตามกฎหมายของหนูนิ่งนั้นแม้แต่น้อย ก็อาจนับได้ว่าเป็นการนำคนมาลงเป็นทางหรือมีลักษณะคล้ายทางได้เช่นกัน

อนึ่ง พราราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522 ได้พยายามป้องกันมิให้มีการค้าเด็กในรูปแบบของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต และห้ามมิให้มีการพาหันหรือจัดส่งเด็ก

ออกไปในราชอาณาจักรเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม แต่ก็ไม่ได้ห้ามมิให้จ่ายค่าตอบแทนให้แก่บุพาราดาของเด็กในการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นโดยตรง รวมถึงไม่มีกฎหมายใดในประเทศไทยที่กำหนดโทษทางอาญาสำหรับการซื้อขายเด็กไว้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาตามกฎหมายไทยแล้ว การส่งมอบเด็กแล้วรับค่าตอบแทนก็ไม่อาจถือเป็นความผิดทางอาญาได้ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การรับตั้งครรภ์แทนโดยที่ไม่ได้แจ้งไว้ก่อนว่าเป็นความผิดทางอาญาตามกฎหมายไทย ไม่ว่าจะเป็นการรับตั้งครรภ์แทนที่มีผลประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือไม่ก็ตาม

ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวกับการรับตั้งครรภ์แทนที่คลบชบั้นและเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ แม้ว่าการรับตั้งครรภ์แทนในประเทศไทยจะไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย แต่การจัดตั้งองค์กรเพื่อแสวงหากำไรจากกิจกรรมการรับตั้งครรภ์แทนยังถือเป็นความผิดอยู่

และในประเทศสหรัฐอเมริกาประเทศสหรัฐอเมริกันได้ประกาศว่าเป็นประเทศที่มีการรับตั้งครรภ์แทนมากที่สุดในโลก เมื่อจากมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจากการเจริญพันธุ์เป็นอย่างมาก ประกอบกับมีการก่อตั้งตัวแทนหรือคนกลางในการติดต่อหาบุคคลที่ประสงค์จะรับตั้งครรภ์แทนขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งสำหรับประเทศไทยนั้น นับได้ว่าเป็นประเทศนึงที่มีการรับรองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน ซึ่งทำให้ทุกมลรัฐมีหน้าที่ในการออกกฎหมายไปในทางที่เอื้อประโยชน์แก่การใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชน ขอบเขตของสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของประเทศไทยนั้นมีอยู่กว้างขวางมาก

ในปัจจุบันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับตั้งครรภ์แทนในแต่ละมลรัฐมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับแนวโน้มนโยบายในการออกกฎหมายของมลรัฐหรือการตีความของศาลที่ตั้งอยู่ในแต่ละมลรัฐนั้นเอง

กฎหมายที่กำหนดสถานะของสัญญารับตั้งครรภ์แทนในประเทศสหรัฐอเมริกา อาจแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มแรกคือ กลุ่มที่สัญญาไม่มีผลบังคับทางกฎหมายและได้กำหนดโทษทางอาญาไว้สำหรับผู้ฝ่าฝืนด้วยแทน ซึ่งประกอบด้วย มลรัฐมิชิแกน ยุทาห์ วอชิงตันนิวอร์คเคนตักกี และดิสทริกตอฟโคลัมเบีย โดยแต่ละมลรัฐมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่แตกต่างกันออกไป

กลุ่มที่สองคือกลุ่มกฎหมายที่ถือว่าสัญญา_rับตั้งครรภ์แทนไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่อาจไม่ถือว่าการฝ่าฝืนเป็นความผิดทางอาญา ในบางมลรัฐอาจถือเพียงแต่สัญญา_rับตั้งครรภ์แทนเชิงพาณิชย์เท่านั้นที่จะฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้ ได้แก่กฎหมายในมลรัฐเคนตักกี หลุยส์เซียนา แนบราสกา ยุทาห์ และวอชิงตัน แต่กฎหมายในบางมลรัฐถือว่าสัญญา_rับตั้งครรภ์แทนเป็นโมฆะ

ทั้งหมด ไม่ใช่จะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตามได้แก่กฎหมายในมลรัฐอิรานา อินเดียนา นอร์ดากา ท่า นิวยอร์ก และเทนเนสซี่

กลุ่มสุดท้ายคือที่ถือว่าสัญญาขับตั้งครรภ์แทนขอบด้วยกฎหมายและสามารถนำมาฟ้องร้องบังคับคดีได้ โดยกฎหมายในกลุ่มนี้มักจะมีเงื่อนไขที่เข้มงวดเพื่อคุ้มครองสิทธิของคู่สัญญาที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิของหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนคือ มลรัฐนิวแยมเบร์ เวอร์จิเนีย พลอริดา และเคนยาดา

สำหรับเรื่องการประภาคว่าด้วยการรับตั้งครรภ์แทนหรือประภาคว่า ต้องการหาคนมารับตั้งครรภ์แทนนั้น เมื่อพิจารณาจากกฎหมายที่มีโทษทางอาญาต่างๆ ตามกฎหมายไทยแล้ว ก็ไม่ปรากฏโดยชัดแจ้งว่ามีบทกฎหมายใดที่บัญญัติว่าการกระทำเช่นนี้เป็นความผิด

เรื่องการตั้งครรภ์แทนนั้นมีทั้งผู้ที่เห็นด้วยซึ่งโดยปกติแล้วจะเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการตั้งครรภ์แทน และผู้ที่ไม่เห็นด้วยเพราคิดว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมและกฎหมายชาติ การใช้ประโยชน์จากการร่างกายมนุษย์ผู้หญิง หรือแม้กระทั่งการซื้อขายเด็ก

ประเทศไทยนั้นยังไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติ หรือระบุหน่วยงานที่ต้องควบคุมดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะอีกด้วย ปัจจุบันนี้ก็มีกฎหมายที่มีอยู่หลายฉบับมาปรับใช้ในแต่ละกรณี ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาหรือข้อพิพาทดามมาอีกมากmany

ตามความเห็นของผู้เขียนนั้นเห็นว่าการใช้มาตรการทางอาญาเพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนและเพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเกิดจากการรับตั้งครรภ์แทนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นโดยถึงแม้ประเทศอังกฤษและประเทศสหราชอาณาจักรนั้นจะดือว่าการรับตั้งครรภ์แทนเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้โดยไม่มีความผิดตามกฎหมายอาญาถ้าตาม แต่ก็ไม่ได้ออนุญาตเสียทั้งหมดที่เดียว เช่นประเทศอังกฤษก็ได้มีการพระราชบัญญัติการจัดการการรับตั้งครรภ์แทน ค.ศ.1985 ที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมไม่ให้มีการรับตั้งครรภ์แทนในเริงพานิชย์ โดยถือว่าการที่มีคุณค่า หมายหน้า มาดำเนินการรับเป็นธุระนั้นถือว่าคุณค่า หมายหน้า นั้นมีความผิดตามกฎหมายด้วย สำหรับประเทศสหราชอาณาจักรมีกฎหมายในแต่ละรัฐที่บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการรับตั้งครรภ์ให้แตกต่างกัน และประเทศสหราชอาณาจักรไม่มีกฎหมายคุณค่า หมายเพื่อใช้บังคับกับทุกรัฐในเรื่องของการรับตั้งครรภ์แทน ผู้เขียนเห็นว่าการที่ประเทศไทยจะมีการบัญญัติให้การรับจ้างตั้งครรภ์เป็นการกระทำที่มีความผิดทางอาญาหน้า ผู้เขียนมีความคิดเห็นพ้องด้วยสองประเทศนี้เพียงบางส่วนคือการที่ต้องการบังคับ และควบคุมไม่ให้มีการแสดงหน้าประเทศนี้โดยมีขอบจากการรับตั้งครรภ์แทนนั้น ผู้เขียนเห็นว่าประเทศไทยควรที่จะมีการบัญญัติกฎหมายลักษณะ

อาญากำหนดให้การรับจ้างตั้งครรภ์แทนในเชิงพาณิชย์ทุกกรณี รวมตลอดถึงการโฆษณา เป็นธุระจดหมายน้ำ น้ำดื่มอ้วมความผิดทุกประการโดยไม่มีข้อยกเว้น

ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ควบคุมหรือกำกับ การรับตั้งครรภ์แทนที่มีประสิทธิภาพด้วยเหตุนี้การนำกฎหมายอาญามาใช้เพื่อป้องปราบมิให้มี การแสวงหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์จากหญิงโดยมีขอบ ผู้เยี่ยมมีความเห็นว่าการรับตั้งครรภ์แทน จะเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำไม่ว่าจะมีผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือไม่ก็ตามแต่การนำมาตรการทางอาญามาเป็นเครื่องมือในการป้องกันการรับตั้งครรภ์แทนนั้นควรจำกัดเฉพาะการรับตั้งครรภ์แทนที่มีผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เข้ามาเกี่ยวข้องเท่านั้น

ส่วนการรับตั้งครรภ์แทนที่ไม่มีผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์นั้นเห็นว่าควรอยู่นอกกรอบภายใต้การบังคับกฎหมายอาญาโดยมีเหตุผลสนับสนุน 2 ประการคือ ประการแรกเม้นบางฝ่ายจะมีความเห็นว่าการรับตั้งครรภ์แทนที่ไม่มีผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เป็นสิ่งที่ขัดต่อจริยธรรม เช่นเดียวกับการรับตั้งครรภ์แทนในเชิงพาณิชย์ก็ตามแต่การที่รัฐจะนำมาตรการทางอาญามาใช้เพื่อจำกัดสิทธิของบุคคลนั้นจะต้องปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนได้ว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบด้านลบต่อสังคมโดยรวมอย่างชัดแจ้ง

จากการศึกษาที่ผ่านมาผู้เยี่ยนยังไม่พบพยานหลักฐานใดที่พิสูจน์ได้ว่าการรับตั้งครรภ์แทนที่ไม่ใช่ในเชิงพาณิชย์เป็นการกระทำที่ฟ้าฝืนต่อจริยธรรมเสมอไปแม้ว่าการรับตั้งครรภ์แทนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่หญิงที่รับตั้งครรภ์แทนในอันที่จะได้รับอันตรายจากการตั้งครรภ์หรือการคลอดบุตรโดยที่ตนเองไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ ก็ตาม

ส่วนปัญหาว่าหลังรับตั้งครรภ์แทนได้ทราบถึงอันตรายหรือผลกระทบใดๆ ที่เกิดจากการรับตั้งครรภ์แทนหรือไม่นั้นจำเป็นต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไปซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ร่างกฎหมายในการสร้างระบบเพื่อให้หญิงที่รับตั้งครรภ์แทนผู้อ่อนสามารถทราบได้ถึงอันตรายและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นอย่างจริงจังด้วยเหตุนี้ความเห็นของผู้เยี่ยนนั้นก้าวสำคัญของบุคคล "โดยกฎหมาย" ด้วยการห้ามไม่ให้มีการรับตั้งครรภ์แทนซึ่งไม่ได้เป็นไปในเชิงพาณิชย์จึงยังไม่มีความเหมาะสมเท่าที่ควร

เหตุผลประการที่สองก็คือหากมีการห้ามมิให้มีการรับตั้งครรภ์แทนแบบเด็ดขาด ทุกกรณีในขณะที่ยังมีความต้องการของคู่สมรสที่ไม่สามารถมีบุตรได้ตามปกติคู่สมรสเหล่านี้ก็จะต้องหาวิธีการในการหลีกเลี่ยงกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อให้มีการรับตั้งครรภ์แทนหรือสมคบกับบุคคลที่มีความสามารถทางการแพทย์ในการใช้เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์เพื่อให้สามารถมีบุตรด้วยการรับตั้งครรภ์แทนการหลีกเลี่ยงกฎหมายในลักษณะเช่นนี้จะไม่ก่อให้เกิดผลดีกับบุคคลทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นคู่สมรสที่ต้องการมีบุตรหลังที่รับตั้งครรภ์แทนหรือ

เด็กที่จะเกิดขึ้นจากการรับตั้งครรภ์แทนเพราะการให้บริการเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ในลักษณะปกปิดอาจมีคุณภาพต่างกันว่าการให้บริการในกรณีที่ไปและอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่นักปั่งที่รับตั้งครรภ์แทนหรือเด็กที่จะเกิดมาซึ่งภาวะอนุญาตให้มีการรับตั้งครรภ์แทนได้

ฉะนั้นการใช้มาตรการทางอาญาจึงควรจำกัดอยู่เฉพาะการรับตั้งครรภ์แทนในเชิงพาณิชย์เท่านั้นนอกจกระทำการกำหนดห้ามไม่มีการรับตั้งครรภ์แทนในเชิงพาณิชย์แล้วผู้เขียนเห็นว่ารัฐสมควรออกกฎหมายควบคุมให้มีการรับตั้งครรภ์แทนดังกล่าวด้วยการห้ามไม่มีการจัดตั้งคนกลางหรือองค์กรใดๆที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าเพื่อช่วยเหลือให้มีการรับตั้งครรภ์แทนไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือให้คู่สมรสที่ต้องการมีบุตรหนาแน่นที่ต้องการรับตั้งครรภ์แทนหรือการช่วยเหลือให้หนูนิ่งที่ต้องการรับตั้งครรภ์แทนในการหาคู่สมรสที่ต้องการมีบุตรด้วยวิธีการนี้

นอกจากนี้สมควรห้ามไม่มีการโฆษณาใดๆไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อหนาแน่นที่ต้องการรับตั้งครรภ์แทนหรือเพื่อแสดงว่าตนต้องการรับตั้งครรภ์แทนผู้อื่นการตรากฎหมายในลักษณะเช่นนี้จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยควบคุมให้มีการรับตั้งครรภ์แทนในเชิงพาณิชย์ได้อีกทางหนึ่งด้วยโดยสรุปคือ ประเทศไทยควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะเพื่อจัดการดูแล เกี่ยวกับการตั้งครรภ์แทนอย่างละเอียดและครอบคลุม พร้อมทั้งจัดให้มีหน่วยงานที่ดูแลในเรื่องนี้โดยตรงอย่างเป็นทางการอีกด้วย

สำหรับร่างพระราชบัญญัติการรับตั้งครรภ์แทนนั้นเกิดขึ้นเพราะต้องการที่จะควบคุมไม่มีการแสดงหน้าประโยชน์จากการรับตั้งครรภ์แทนโดยมิชอบและกำหนดสถานภาพทางกฎหมายของเด็กที่เกิดจากการรับตั้งครรภ์แทนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นแต่ร่างพระราชบัญญัตินั้นดังกล่าวนั้นในปัจจุบันได้รับการปรับปรุงแก้ไขในสาระสำคัญจกลายเป็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ แต่ก็สามารถเห็นได้ว่าร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนั้นได้มีการกำหนดโทษทางอาญาให้ด้วย ซึ่งเป็นการซ้ำให้เห็นว่าประเทศไทยนั้นยังคงให้ความสำคัญและต้องการควบคุมการรับตั้งครรภ์แทนให้อยู่ในครอบของกฎหมายที่ไม่มีการแสดงหน้าประโยชน์โดยมิชอบต่างๆจากการรับตั้งครรภ์แทนด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของการรับตั้งครรภ์แทน
รัฐควรนำมาตรการทางอาญา มาใช้เพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนและเพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเกิดจากการรับตั้งครรภ์แทน แต่ควรจำกัดเฉพาะการรับตั้งครรภ์แทนที่มีผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เข้ามาเกี่ยวข้องเท่านั้น

1) รัฐควรบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมมิให้มีการรับตั้งครรภ์แทนด้วยการห้ามมิให้มีการจัดตั้งคุณกลางหรือองค์กรใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าเพื่อช่วยเหลือให้มีการรับตั้งครรภ์แทน และห้ามมิให้มีการโฆษณาใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อหนาแน่นที่ต้องการรับตั้งครรภ์แทนหรือเพื่อแสดงว่าตนต้องการรับตั้งครรภ์แทนผู้อื่นด้วย

2) รัฐควรบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมมิให้มีการรับตั้งครรภ์แทนด้วยการห้ามมิให้มีการจัดตั้งคุณกลางหรือองค์กรใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าเพื่อช่วยเหลือให้มีการรับตั้งครรภ์แทนและห้ามมิให้มีการโฆษณาใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อหนาแน่นที่ต้องการรับตั้งครรภ์แทนหรือเพื่อแสดงว่าตนต้องการรับตั้งครรภ์แทนผู้อื่นด้วย

3) จากการได้ศึกษาในร่างพระราชบัญญัติการรับตั้งครรภ์แทนและพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ นั้นเห็นว่าแม้ว่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวนั้นจะมีการระบุลักษณะความผิดและโทษทางอาญาไว้แล้วแต่ผู้เขียนก็มีความเห็นเพิ่มเติมว่า รัฐควรมีการบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ ว่า “การกระทำการรับตั้งครรภ์แทนคู่สมรสที่ไม่สามารถมีบุตรได้ด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม หากกระทำการรับตั้งครรภ์แทนนั้นมุ่งประสงค์หรือ ส่อไปในทางเชิงพาณิชย์ เป็นการกระทำที่มีความผิดตามกฎหมายอาญา การกระทำดังกล่าว นี้ให้รวมถึงการกระทำโดยผู้เกี่ยวข้องรวมด้วยกันทุกฝ่ายด้วย”

5.2.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและกำกับการรับตั้งครรภ์แทน

1) หากรัฐเลือกที่จะไม่ใช้มาตรการทางอาญาในการควบคุมการรับตั้งครรภ์แทน หรือเลือกที่จะใช้มาตรการทางอาญาควบคุมเฉพาะการรับตั้งครรภ์แทนในเชิงพาณิชย์เท่านั้น รัฐควรมีมาตรการเสริมอย่างอื่นเพื่อควบคุมไม่ให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนหรือเด็กที่จะเกิดมาด้วย เช่น

ก. รัฐต้องพิจารณากำหนดกระบวนการในการคัดกรองบุคคลที่ต้องการมีบุตรด้วยการให้มีการรับตั้งครรภ์แทนอย่างเข้มงวด เพื่อป้องกันมิให้มีการรับตั้งครรภ์แทนโดยไม่จำเป็น

ข. รัฐต้องพิจารณากำหนดมาตรฐานการในการคัดกรองหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนอย่างเข้มงวด โดยจำเป็นต้องพิจารณาเงื่อนไขของหญิงที่จะเข้ารับตั้งครรภ์แทนผู้อื่น ว่าจะต้องมีคุณสมบัติประการใดบ้างหรือไม่ เช่น อายุขันต่าหรือขันสูง ภูมิลำเนาสถานภาพการสมรส ประวัติในการมีบุตรหรือเลี้ยงดูบุตร ประวัติในการรับตั้งครรภ์แทนและความสัมพันธ์ทางสายโลหิตระหว่างหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนกับคู่สมรสที่ต้องการมีบุตร เป็นต้น

ค. รัฐต้องพิจารณากำหนดมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิของหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนและสิทธิของคู่สมรสที่ต้องการมีบุตร ด้วยการสร้างกลไกที่จะสามารถทำให้ทั้งสองฝ่ายได้รับทราบถึงสถานะทางกฎหมายของการรับตั้งครรภ์แทน สิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลทั้งสองฝ่ายตามสัญญา และผลกระทบทั้งปวงที่จะเกิดขึ้นกับทั้งสองฝ่ายทั้งในกรณีที่มีการปฏิบัติตามสัญญาหรือในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามสัญญา

2) รัฐควรบัญญัติหลักการพื้นฐานในการควบคุมและกำกับการรับตั้งครรภ์แทนให้ในกฎหมายแม่นบท และกฎหมายแม่นบทนี้ควรให้อำนาจผู้รับผิดชอบซึ่งไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน

คณะกรรมการ หรือบุคคลใดที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองต่อไป

5.2.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์กรควบคุมและกำกับการรับตั้งครรภ์แทน

1) รัฐควรมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีอยู่หน่วยงานหนึ่งให้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการรับตั้งครรภ์แทน โดยไม่จำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมา โดยหน่วยงานนี้อาจเป็นหน่วยงานทางธุรการเพียงอย่างเดียว และมีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอีกชุดหนึ่งให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อควบคุมและกำกับการรับตั้งครรภ์แทน ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) เมื่อมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมและกำกับการรับตั้งครรภ์แทนแล้วคณะกรรมการอาจกำหนดให้ผู้ดำเนินการให้มีการตั้งครรภ์แทนต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการในทุกกรณี หรืออาจกำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนของผู้ดำเนินการจัดให้มีการรับตั้งครรภ์แทนต่อน่วยงานที่รับผิดชอบก็ได้ และเมื่อมีการขึ้นทะเบียนแล้ว หากผู้ดำเนินการมีน้ำปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ก็ไม่จำเป็นต้องมีการขออนุญาตต่อคณะกรรมการแต่อย่างใด เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นที่แตกต่างไปจากกรณีปกติธรรมดากล่าวก็ได้

3) รัฐควรกำหนดให้สถานบริการที่ให้บริการในการให้คำปรึกษาและดำเนินการให้มีการรับตั้งครรภ์แทนดำเนินการขออนุญาตหรือเข็นทะเบียนต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบก่อนที่จะมีการให้บริการได้ฯ เกี่ยวกับการรับตั้งครรภ์แทน

PAYAP UNIVERSITY